

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 11/48 KG

De waarnemend voorzitter van het Scheidsgerecht
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te 's-Gravenhage,
bijgestaan door mr. M.P.D. de Mönnink, griffier,

heeft op 13 januari 2012 het navolgende arbitraal vonnis gewezen in het kort geding van:

A.,
wonende te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. K. van Kranenburg-Hanspians,

tegen:

1. de stichting **B.**,
gevestigd te Y.,
2. de stichting **C.**,
gevestigd te Y.,
verweersters,
gemachtigde: mr. P.A. Charbon.

Verweersters worden hierna tezamen ook aangeduid als D. (enkelvoud) of als verweerster.
Verweerster sub 1 wordt B. genoemd en verweerster sub 2 C..

1. Procesverloop

- 1.1 De gemachtigde van eiseres heeft met een brief van 3 januari 2012 dit kort geding aanhangig gemaakt. Bij deze brief was een memorie van eis, met negen producties (genummerd 1-9), gevoegd. In deze memorie vordert eiseres dat bij arbitraal vonnis zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, met onmiddellijke ingang dan wel uiterlijk 48 uur na betekening van het vonnis:
- a. zij wordt toegelaten tot al haar werkzaamheden en activiteiten zoals zij deze uitvoerde voor 1 december 2011 op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag dat het D. hier volledig of deels toe in gebreke blijft;
 - b. zij volledige en ongecensureerde toegang krijgt tot alle systemen en databanken van verweerster in het ziekenhuis van verweerster zoals zij dat had voor 1 december 2011, op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag dat het D. hier volledig of deels toe in gebreke blijft;
 - c. verweerster de volgende rectificatieteksten per e-mail aan de bij de tekst behorende personen verspreidt met een zichtbare kopie aan eiseres, op straffe van een dwangsom van € 10.000,- per berichtgroep voor iedere dag dat het D. hier volledig of deels toe in gebreke blijft;

[tekst voor interne rectificatie binnen D.]

Beste [naam],

Hierbij informeren wij u dat A. ten onrechte op 1 december 2011 door het D. uit haar werkzaamheden en activiteiten behorende bij haar positie als Klinisch Geneticus is gehaald. Wij betreuren deze gang van zaken en benadrukken dat er op het functioneren van A. niets aan te merken is. Wij zijn zodoende verheugd te kunnen melden dat A. met ingang van [datum] haar werkzaamheden op de gebruikelijke wijze zal continueren binnen het D..

[tekst voor patiënten]

Beste [naam],

Mogelijk heeft u op [datum] vernomen dat de werkzaamheden van A. zouden worden waargenomen door [naam] omdat A. afwezig zou zijn. Wij zijn verheugd u te kunnen laten weten dat A. met ingang van [datum] haar werkzaamheden op de gebruikelijke wijze zal continueren binnen het D. Mocht u vragen hebben dan kunt u hierover contact opnemen met A..

[tekst voor E.-ziekenhuizen (hierna: E.)]

Beste [naam],

Wij zijn verheugd u te kunnen melden dat A. haar werkzaamheden met ingang van [datum] weer op de gebruikelijke wijze vanuit het D. zal continueren. Dat betekent dat zij haar activiteiten voor E. op basis van haar nul-urenaanstelling eveneens weer op de gebruikelijke wijze zal continueren. Wij bieden u onze excuses aan voor het eventuele ongemak dat u of uw patiënten hebben ondervonden door de onderbreking in werkzaamheden door A.. De token die persoonlijk aan A. was overhandigd op basis van haar nul-aanstelling bij uw instelling is weer in het bezit van A. en zal in de toekomst alleen door haar gebruikt worden.

d. zij volledig in staat wordt gesteld haar promotie te continueren en af te ronden zoals zij dat deed voor 1 december 2011 en dat F. haar promotor blijft totdat haar promotie volledig is afgerond, op straffe van een dwangsom van € 10.000,- voor iedere dag dat het D. hier volledig of deels toe in gebreke blijft;

e. D. het op 19 december 2011 ingediende verzoek ex artikel 7:685 BW intrekt;

f. D. aan haar, eiseres, een bedrag ad € 50.000,- betaalt uit hoofde van immateriële schadevergoeding;

g. D. wordt veroordeeld tot alle juridische kosten van haar, eiseres, en in het bijzonder de kosten die zij heeft moeten maken in de aanloop naar dit kort geding.

1.2 Met een brief van 6 januari 2011 heeft de gemachtigde van verweester zeven producties (aangeduid als A-G) ingezonden.

1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 11 januari 2012 te Utrecht. Eiseres was daarbij in persoon aanwezig, met haar gemachtigde. Aan de zijde van verweester waren aanwezig de heren prof. dr. F. (lid van de raad van bestuur), G. (hoofd personeelszaken) en dr. H. (lid van het bestuur medische staf), mevrouw dr. I. (klinisch geneticus en hoofd *ad interim* van de afdeling Polikliniek Familiaire Tumoren van het ziekenhuis van verweester) en de heer J. (manager Diagnostisch Oncologische Discipline), met de gemachtigde van verweester. De gemachtigden van partijen hebben de wederzijdse standpunten toegelicht aan de hand van pleitnota's.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres, medisch specialist (klinisch geneticus), is op 1 maart 2003 bij verweerster in dienst getreden als klinisch geneticus. D. doet onderzoek naar kanker en exploiteert een ziekenhuis dat is gespecialiseerd in oncologie. Vóór haar dienstverband bij verweerster was eiseres, sinds juli 1996, werkzaam bij het K., eveneens als klinisch geneticus, met het aandachtsgebied oncogenetica. In 1996 is zij vanuit het K. voor één dag per week gedetacheerd bij verweerster. Vanaf het begin van haar dienstverband bij verweerster was zij werkzaam bij de Polikliniek Familiaire Tumoren (hierna: de PFT), een in 1995 opgerichte afdeling van het ziekenhuis van verweerster. Bij de PFT werkten sinds 2009 vier klinisch genetici, onder wie eiseres. Twee van hen zijn in 2009 in deze functie benoemd. Tot de taken van eiseres behoren ook patiëntencontacten in het ziekenhuis van verweerster.
- 2.2 In het kader van haar arbeidsovereenkomst met verweerster heeft eiseres tevens een zogeheten nulurenaanstelling bij Stichting E.-ziekenhuizen om werkzaam te zijn in de door deze stichting geëxploiteerde ziekenhuizen te X. en W.. Zij houdt daar een spreekuur. De omvang van haar aanstelling bij verweerster was tot 1 mei 2009 0,7 fte en bedraagt sindsdien 0,8 fte. Zij bereidt een proefschrift voor over (kort gezegd) het erfelijk maagcarcinoom. Het is de verwachting dat de promotie in 2012 wordt afgerond. De promotor van eiseres is prof. dr. F. (hierna: F.), die tevens lid van de raad van bestuur van verweerster is.
- 2.3 Op de arbeidsovereenkomst van partijen zijn de CAO Ziekenhuiswezen en de Arbeidsvoorwaardenregeling Medisch Specialisten (AMS) van toepassing. Artikel 7.4.2 lid 1 AMS voorziet in de mogelijkheid van non-actiefstelling van de medisch specialist nadat deze in de gelegenheid is gesteld om te worden gehoord en zoveel mogelijk na raadpleging van (een vertegenwoordiging van) het stafbestuur. Non-actiefstelling kan plaatsvinden “op grond van omstandigheden van zo ernstige aard dat onmiddellijke feitelijke beëindiging van de werkzaamheden die de medisch specialist uit hoofde van de arbeidsovereenkomst verricht noodzakelijk moet worden geacht”.
- 2.4 In het verleden, toen aan de PFT twee klinisch genetici waren verbonden, te weten het toenmalige hoofd van deze afdeling en eiseres, zijn er problemen geweest in de samenwerking tussen beiden. Die problemen hebben tot een mediation geleid. In de eerste helft van 2011 waren er opnieuw problemen, en wel tussen de vier klinisch genetici van de PFT. In verband hiermee heeft F. in mei 2011 gesprekken gevoerd met hen vieren en ook met enkele andere personen die bij verweerster werkzaam zijn. Op 30 juni 2011 heeft het hoofd van de PFT, een van de hier bedoelde vier klinisch genetici, met onmiddellijke ingang zijn taak als afdelingshoofd neergelegd. In een bespreking op 21 juli 2011 hebben F. en het toenmalige hoofd P&O van verweerster aan de vier klinisch genetici een begeleidingstraject voorgesteld. Hiervoor zou een externe begeleider worden aangezocht. Dit voorstel is aanvaard, waarna de externe adviseur mevrouw L. met deze taak is belast. Onder haar leiding hebben diverse gesprekssessies plaatsgevonden, deels van allen gezamenlijk en deels van de begeleidster met (alleen) eiseres of met een of meer van de anderen. Tijdens het begeleidingstraject heeft eiseres aan de adviseur en aan F. schriftelijk haar bezwaren tegen de wijze van werken van de adviseur en tegen het optreden van een of meer van haar collega-klinisch genetici uiteengezet.
- 2.5 Een van de sessies in het begeleidingstraject was een groepsbijeenkomst op 27 oktober 2011. Tijdens deze bespreking heeft een van de andere klinisch genetici

verklaard dat drie van de vier klinisch genetici niet meer met eiseres wilden samenwerken. De externe adviseur heeft daarop voorgesteld dat de groep op 31 oktober 2011 onder haar leiding zou bijeenkomen om te spreken over de wijze van uiteengaan. Eiseres heeft dit voorstel niet aanvaard. Zij heeft in de vroege ochtend van 31 oktober 2011 aan de externe adviseur een e-mail gestuurd om zich af te melden voor de groepsbijeenkomst later op die dag. Zij gaf daarvoor twee redenen: de bijeenkomst paste volgens haar niet in de opdracht aan de externe adviseur en zij wilde zich bij een gesprek over het aangekondigde onderwerp laten bijstaan door een jurist. Kort vóór de bedoelde bijeenkomst heeft de externe adviseur telefonisch met eiseres gesproken en haar meegedeeld dat zij de e-mail nog niet had gelezen en dat de bijeenkomst volgens plan zou doorgaan. Eiseres is vervolgens aanwezig geweest bij het begin van de bijeenkomst. Zij heeft daar te kennen gegeven de bijeenkomst niet verder te zullen bijwonen en zij heeft daarvoor de redenen genoemd die ook in haar e-mailbericht van die ochtend waren vermeld. Vervolgens heeft zij de bijeenkomst verlaten.

- 2.6 De externe adviseur L. heeft op 24 november 2011 een verslag uitgebracht van haar bevindingen. Haar conclusie luidt:

“Afgaande op wat ik heb zien gebeuren tussen deze vier mensen, kan ik mij goed voorstellen, dat drie van de vier mensen uiteindelijk tot de conclusie moesten komen dat er geen basis (meer) gevonden kon worden voor samenwerking. Het is mijn stellige indruk dat het besluit van deze drie geen overhaast karakter heeft. Daarnaast heb ik gezien dat er door alle vier de teamleden, binnen de grenzen van een ieders individuele mogelijkheden, maximale inzet is gepleegd om naar openingen te zoeken.”

De tekst van dit verslag is toen niet kenbaar gemaakt aan eiseres.

- 2.7 F. heeft, namens de raad van bestuur van verweerster, op 24 november 2011 een gesprek met eiseres gevoerd. Hij heeft eiseres toen meegedeeld dat de raad van bestuur had besloten om afscheid van haar te nemen. Hij heeft aan eiseres een tussenoplossing voorgesteld, die hierop neerkwam dat zij gedurende twaalf maanden de gelegenheid zou krijgen door te werken en haar promotieonderzoek af te ronden, en na die periode zou vertrekken bij verweerster, die haar in die twaalf maanden zou helpen bij het vinden van andere baan. Eiseres heeft deze tussenoplossing niet geaccepteerd.

- 2.8 De raad van bestuur heeft ook advies gevraagd aan het bestuur medische staf. Dit bestuur heeft met een e-mail van 25 november 2011 aan de raad van bestuur zijn schriftelijke advies uitgebracht. Dit advies bestaat uit twee delen. Het eerste deel, dat mede was gebaseerd op een gesprek met eiseres, mondde uit in een tussentijds advies, waarin de pro's en contra's van twee mogelijke oplossingen zijn beschreven, te weten doorgaan met dezelfde formatie in een verbeterde structuur met aanstelling van een nieuw, extern hoofd (een mogelijkheid die door eiseres was voorgesteld) en een suggestie van de raad van bestuur in de lijn van de onder 2.7 beschreven tussenoplossing. Het stafbestuur heeft dit tussenadvies ter inzage voorgelegd aan eiseres en in elk geval ook aan F.. Deze heeft daarop aan de drie andere klinisch genetici gevraagd gesprekken met het stafbestuur te hebben. Deze gesprekken hebben plaatsgevonden. Mede gelet op deze aanvullende gesprekken heeft het stafbestuur in zijn definitieve advies de zojuist beschreven eerste mogelijkheid van de hand gewezen (“niet haalbaar en zelfs ongewenst”) en daaraan toegevoegd dat het “overduidelijk” is dat iemand van het viertal zal moeten vertrekken. Het stafbestuur vindt, “vooral

gebaseerd op de inschatting van de jongere stafleden”, het vertrek van eiseres de beste oplossing. Het stafbestuur vermeldt ten slotte dat het achterblijvende drietal zichzelf in staat acht om constructief te werken aan een beter functionerende afdeling. De tekst van dit advies is toen niet aan eiseres bekendgemaakt.

- 2.9 In de avond van 25 november 2011 heeft de vertegenwoordiging van het stafbestuur die het advies van die datum had uitgebracht, nog een gesprek gehad met F.. In dit gesprek hebben zij hun zorgen over de intussen bereikte situatie binnen de PFT geuit. Zij hebben aangedrongen op een direct ingrijpen van de raad van bestuur ten opzichte van eiseres, mede in het belang van haar directe collega's. Aan eiseres zijn geen mededelingen gedaan van dit gesprek.

- 2.10 Met een brief die is gedateerd op 30 november 2011 en in een gesprek met haar op 1 december 2011 is overhandigd, heeft F., namens de raad van bestuur van verweerster, aan eiseres onder meer het volgende bericht:

“Hiermee bevestig ik onze beslissing om de met u bestaande arbeidsovereenkomst te beëindigen. Ook hebben wij besloten om – daarop vooruitlopend – gebruik te maken van de mogelijkheid u op non-actief te stellen omdat de situatie inmiddels dusdanig is dat onmiddellijke beëindiging van de werkzaamheden noodzakelijk moet worden geacht.”

In deze brief is onder meer verwezen naar de hier kort weergegeven voorgeschiedenis, waaronder de (niet bijgevoegde) rapportage van L. en het (evenmin bijgevoegde) advies van het bestuur medische staf. De brief vermeldt voorts het volgende:

“De hele situatie heeft een enorme impact op de afdeling en de spanningen zijn voor iedereen voelbaar en zeer groot. Wij achten het daarom nu in het belang van de afdeling (en van het ziekenhuis) om, na een langdurige periode van onrust en spanningen, rust te creëren. Om die reden hebben wij besloten tot het onmiddellijk feitelijk beëindigen van uw werkzaamheden door een non-actiefstelling. In verband daarmee is het u niet meer toegestaan naar het ziekenhuis te komen. [...]”

- 2.11 In het onder 2.10 vermelde gesprek op 1 december 2011 heeft eiseres aan F. gevraagd hoe en aan wie verweerster derden heeft geïnformeerd over haar non-actiefstelling. Aan dit verzoek om informatie heeft F. niet in concrete zin gehoor gegeven. Tijdens de mondelinge behandeling van dit kort geding heeft verweerster verklaard dat zij, behalve aan de direct betrokkenen, geen mededelingen heeft gedaan over de non-actiefstelling van eiseres. Zij stelt dat zij slechts heeft meegedeeld dat zij “afwezig” is, op gelijke wijze als bij ziekte of vakanties gebeurt.

- 2.12 Na 1 december 2011 is eiseres niet meer toegelaten tot het ziekenhuis van verweerster en tot de overeengekomen werkzaamheden. Zij heeft ook geen toegang meer tot de systemen en databanken van verweerster. Daartoe behoren gegevens die zij nodig heeft voor de verdere werkzaamheden voor haar proefschrift.

- 2.13 Op 19 december 2011 heeft verweerster bij het Scheidsgerecht een verzoekschrift ingediend waarin zij ontbinding van de arbeidsovereenkomst met eiseres met ingang van de vroegst mogelijke datum verzoekt. Bij het verzoekschrift zijn onder meer het rapport van 24 november 2011 van de externe adviseur L. en het schriftelijke advies van 25 november 2011 van het bestuur medische staf gevoegd. Op het verzoek is nog niet beslist, de mondelinge behandeling is voorzien op 26 januari 2012.

- 2.14 Eiseres acht de non-actiefstelling ongegrond en onrechtmatig. Zij verlangt dat zij direct weer wordt toegelaten tot haar werkzaamheden en zij wenst toegang tot alle onder 2.12 bedoelde systemen en databanken van verweerster. Verweerster verzet zich hiertegen.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit de arbeidsovereenkomst van partijen en de AMS en staat tussen partijen niet ter discussie.

4. Beoordeling

- 4.1 In dit vonnis wordt, met instemming van beide partijen, verweerster (dat wil zeggen: de beide verwerende stichtingen tezamen) als de werkgever van eiseres beschouwd. B. en C. worden in dit opzicht hier dus over één kam geschoren.
- 4.2 In dit kort geding staat uitsluitend de non-actiefstelling van eiseres, die haar op 1 december 2011 is aangezegd, ter discussie. Het gaat in deze zaak niet om de door verweerster gewenste ontbinding van de arbeidsovereenkomst, die in de bodemprocedure aan de orde komt.
- 4.3 Ter beoordeling staat in het bijzonder en allereerst de vraag of de gewraakte maatregel van non-actiefstelling voldoet aan de formele en materiële eisen van artikel 7.4.2 lid 1 AMS. De formele eisen hebben betrekking op het “gehoord” zijn van eiseres en de voorgeschreven raadpleging (“zoveel mogelijk”) van het stafbestuur, de materiële eisen op de weging, de ernst en de urgentie van de omstandigheden die tot de maatregel hebben geleid.
- 4.4 Bij de toets aan deze formele vereisten wordt vooropgesteld dat niet aannemelijk is geworden, laat staan gebleken, dat eiseres is gehoord over *het voornemen tot haar non-actiefstelling*. Er is een lange voorgeschiedenis, waarin de raad van bestuur niet over één nacht ijs is gegaan en F. meermalen met haar heeft gesproken, maar daarbij ging het vanaf een zeker moment over haar mogelijke *vertrek*, niet over de (orde)maatregel van non-actiefstelling. Ook het rapport van L. en het schriftelijke advies van het bestuur medische staf, waarnaar verweerster heeft verwezen bij haar kennisgeving van de non-actiefstelling, spreken over (de wenselijkheid van) het vertrek van eiseres en niet over een maatregel waardoor zij met onmiddellijke ingang haar werkzaamheden, van diverse aard, niet meer kan verrichten. Hier komt nog bij dat eiseres vóór 1 december 2011 niet bekend was met de tekst van dat rapport en dat advies. Het is goed mogelijk dat zij mondeling is geïnformeerd over de strekking van die stukken, maar het staat niet vast welke informatie haar daarbij precies is verschaft. Uit het schriftelijke advies van 25 november 2011 van het stafbestuur blijkt ook in het geheel niet dat dit orgaan is geraadpleegd over een voornemen tot non-actiefstelling. Uit verklaringen van F. en van het bij de mondelinge behandeling aanwezige lid van het stafbestuur valt af te leiden dat in het bijzonder het besprokene in het nadere mondelinge overleg in de avond van 25 november 2011 voor de raad van bestuur de doorslaggevende reden heeft gevormd voor de maatregel, maar het is op zijn minst genomen dubieus of de daar gedane mededelingen van de zijde van het stafbestuur kunnen worden aangemerkt als het

resultaat van raadpleging van dat bestuur in de in artikel 7.4.2 lid 1 AMS bedoelde zin. En ook hier is van belang dat eiseres niet op de hoogte is gebracht van dat aanvullende gesprek, waarover zij kennelijk pas bij de mondelinge behandeling voor het eerst heeft gehoord. Dit alles leidt tot de slotsom dat niet is vastgesteld dat verweester aan de hier bedoelde formele vereisten van het aangehaalde artikel heeft voldaan. Terecht beroept eiseres zich dus op gebrekkigheid van de maatregel.

- 4.5 In het kader van de toets aan de hier bedoelde materiële vereisten kan allereerst worden vastgesteld dat niet ter discussie staat dat eiseres een zeer bekwaam klinisch geneticus is en dat ook over haar patiëntencontacten geen kritiek is geuit. Daarvoor bestaat, integendeel, slechts waardering. De kritiek van verweester op haar functioneren betreft haar vermogen tot samenwerking binnen de kleine groep van klinisch genetici in de PFT. Deze kritiek komt van haar drie collega-specialisten, niet (ook) van de medewerkers van het secretariaat van die afdeling. Deze medewerkers hebben immers unaniem verklaard dat zij “erg graag” met eiseres samenwerken (productie 7 van eiseres).
- 4.6 In dit kort geding gaat het, zoals uit het onder 4.2 vermelde volgt, om de vraag of de zojuist bedoelde kritiek van de drie directe collega’s van eiseres, beoordeeld tegen de achtergrond van alle overige relevante omstandigheden, een voldoende grond opleveren voor de met onmiddellijke ingang opgelegde maatregel van non-actiefstelling (en dus niet voor de door verweester gewenste ontbinding). Op deze vraag past een negatief antwoord. Voor een directe non-actiefstelling is een hoge mate van urgentie nodig, dat wil zeggen: een niet slechts ongewenste maar in redelijkheid onhoudbare situatie. Verweester is er niet in geslaagd aan te tonen dat dit hier het geval is. Tot enkele dagen vóór 1 december 2011 was slechts het eventuele vertrek van eiseres bij D. aan de orde en niet de onmiddellijke staking van haar werkzaamheden. De ontoereikendheid van de redenen voor de desbetreffende maatregel springt temeer in het oog als rekening wordt gehouden met alle belangen die voor eiseres op het spel staan. De non-actiefstelling is, daargelaten de wijze waarop daaraan tot dusver bekendheid is gegeven, diffamerend voor haar, als arts en als wetenschapper, en zij heeft aangetoond dat zij door het voortduren van deze non-activiteit in ernstige mate wordt geschaad in haar professionele positie.
- 4.7 De maatregel van non-actiefstelling voldoet dus noch aan de daarvoor geldende formele eisen noch aan de vereiste materiële voorwaarden. Dit betekent dat het eerste onderdeel van de vordering op de hierna omschreven wijze toewijsbaar is. Daarbij zal worden bepaald dat na de dagtekening van dit vonnis drie volle werkdagen dienen te verstrijken voordat zij metterdaad haar werkzaamheden hervat. Deze termijn is passend om haar terugkeer zo goed mogelijk te kunnen voorbereiden en ook om de hierna te bespreken publiciteit in goede banen te kunnen leiden.
- 4.8 Binnen de hierna te bepalen grenzen wordt ook het tweede onderdeel van de vordering toegewezen. Ook hierbij geldt een termijn van drie dagen.
- 4.9 Aan overtreding van de veroordelingen zal, zoals gevorderd, een dwangsom worden verbonden. Er is reden om deze te maximeren.
- 4.10 Het derde onderdeel van de vordering betreft de bekendmaking van de terugkeer van eiseres, met de door haar opgestelde rectificatieteksten. Dit onderdeel wordt

afgewezen. Hiervoor bestaan twee gronden. In de eerste plaats houden de verlangde teksten in dat verweerster gevoelens (van vreugde en van treurnis en spijt) moet uiten die kennelijk niet de hare zijn. Daartoe kan zij niet worden gedwongen. In de tweede plaats verdient een andere vorm van bekendmaking de voorkeur, te weten ofwel een gezamenlijke verklaring van partijen, ofwel een zakelijk geformuleerd bericht van verweerster aan alle belanghebbenden waarin zij melding maakt van het gegeven dat het Scheidsgerecht in een vonnis in kort geding haar heeft veroordeeld eiseres weer tot al haar werkzaamheden toe te laten, op gelijke wijze als vóór 1 december 2011 het geval was. De drie werkdagen die na de bekendmaking van dit vonnis resteren voordat daaraan uitvoering moet worden gegeven, kunnen door beide partijen worden gebruikt om te overleggen over de meest gewenste en minst bezwaarlijke vorm. Een afzonderlijke voorziening op dit punt blijft achterwege, nu die mogelijk te ver verwijderd zou raken van het gevorderde en erop mag worden vertrouwd dat partijen dit zelf kunnen oplossen.

- 4.11 Het vierde onderdeel van de vordering heeft betrekking op de promotie van eiseres. Dit onderdeel is niet toewijsbaar. In het midden kan blijven of dit onderdeel in al zijn aspecten een zaak van verweerster (en niet van derden, te weten de universiteit of F. in enige andere hoedanigheid dan als orgaan van verweerster) is. Afgezien hiervan valt binnen het beperkte kader van dit kort geding niet goed te overzien welke consequenties toewijzing zou hebben. Reeds op deze grond slaagt het onderdeel niet.
- 4.12 Het vijfde onderdeel is evenmin toewijsbaar. Het staat een ieder, en dus ook verweerster, vrij om zich tot de bevoegde rechter – in dit geval het Scheidsgerecht – te wenden. Voor een aan verweerster op te leggen gebod (zoals eiseres klaarblijkelijk verlangt) om het ontbindingsverzoek van 19 december 2011 in te trekken, bestaat dus geen rechtsgrond.
- 4.13 Het zesde onderdeel van de vordering betreft een voorschot op de vergoeding van immateriële schade. Ook dit onderdeel zal worden afgewezen. Het is aannemelijk dat eiseres is geschaad door de non-actiefstelling, die in dit vonnis als ongerechtvaardigd is aangemerkt, maar voor het bepalen van enig schadebedrag ontbreken voldoende concrete gegevens.
- 4.14 Ten aanzien van het zevende onderdeel, de proceskosten, wordt beslist als volgt. Verweerster is als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij te beschouwen. Dit rechtvaardigt haar veroordeling in de kosten van het Scheidsgerecht, op de hierna te vermelden wijze, alsmede haar veroordeling om met een bedrag van € 4.000,- bij te dragen in de kosten van rechtsbijstand van eiseres.
- 4.15 Voor uitvoerbaarverklaring bij voorraad van de toe te wijzen onderdelen van de vordering is geen grond, nu tegen dit vonnis niet de mogelijkheid van hoger beroep openstaat.

5. **Beslissing**

De voorzitter van het Scheidsgerecht, beslissende bij wege van arbitraal vonnis:

- 5.1 veroordeelt verweerster om, na verloop van drie volle werkdagen na de datum van dagtekening van dit vonnis, eiseres toe te laten tot al haar werkzaamheden en activiteiten zoals zij deze vóór 1 december 2011 heeft uitgevoerd;
- 5.2 bepaalt dat verweerster een dwangsom van € 10.000,- verbeurt voor iedere dag waarop zij niet aan de onder 5.1 vermelde veroordeling voldoet, met dien verstande dat boven de som van € 150.000,- uit dezen hoofde geen dwangsommen meer worden verbeurd;
- 5.3 veroordeelt verweerster om, na verloop van drie volle werkdagen na de datum van dagtekening van dit vonnis, eiseres volledige en ongecensureerde toegang te verschaffen tot alle systemen en databanken in het ziekenhuis van verweerster, op gelijke wijze als zij vóór 1 december 2011 had;
- 5.4 bepaalt dat verweerster een dwangsom van € 10.000,- verbeurt voor iedere dag waarop zij niet aan de onder 5.3 vermelde veroordeling voldoet, met dien verstande dat boven de som van € 150.000,- uit dezen hoofde geen dwangsommen meer worden verbeurd;
- 5.5 bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 3.154,05, ten laste van verweerster komen en veroordeelt haar om dit bedrag aan eiseres te betalen;
- 5.7 veroordeelt verweerster tot betaling van € 4.000,- aan eiseres als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand voor dit kort geding;
- 5.8 wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en is op 13 januari 2012 aan partijen verstuurd.